

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Jeg kan desværre ikke forsvare generaldirektøren — hvor gerne jeg end ville forsvare mine embedsmænd — hvis han har sagt sådan noget i 1952, som det ærede medlem citerede. Det er forkert, og udviklingen har også vist, at det er forkert; men på den anden side ved jeg ikke, om man kan klandre en mand, fordi han i 1952 havde en opfattelse af et forhold, der kom ud for en udvikling, som han for sit vedkommende altså ikke forudså på det tidspunkt. Det afgørende må dog være, at den samme generaldirektør, når han opdager, at denne udvikling kommer, står bagved det fornuftige forslag, der her er fremsat.

Jeg vil takke udvalget endnu engang, idet jeg anbefaler, at man stemmer for det ændringsforslag, der er stillet.

From: Jeg takker den højtærede minister for oplysningerne om statsbanernes takstpolitik, og jeg vil gerne slå fast, at jeg er afgørende uenig med ministeren i konklusionen. Den højtærede minister sagde, at det ville være forkert at ændre taksterne, hvor der var overskud, for derved forringer man det samlede regnskab. Det er det, jeg mener er så helt forkert. Jeg erkender, som jeg også sagde i mit første indlæg, at der kan blive tale om et underskud, og at det kan være rimeligt at have et underskud, men det kan aldeles ikke være rimeligt at lade et enkelt udsnit af befolkningen, i dette tilfælde de motorkørende, betale gildet ved at betale mere end deres anpart. Jeg mener altså, at det er en forkert opfattelse, den højtærede minister har, og jeg er glad for, at vi nu gennem ministeren har fået anvist vejen til at få forholdet ændret, nemlig at det kan ske over folketinget. Jeg håber, at der bliver lejlighed til at tage det op ad den anviste vej.

J. M. Pedersen: Jeg takker den højtærede minister, fordi jeg fik et svar på mit spørgsmål, men svaret er jeg meget ked af, for det ser ud, som om der skal indføres

den nye praksis, at private skibsredere ikke må lægge ind i vore havne. Der bliver nu sagt, at så kan de private selv bygge havne, men det er da en helt ny praksis. Jeg synes, det er en farlig vej at gå at skabe præcedens for, at staten bygger havne og forbyder private at lægge ind i disse havne. Det er en farlig udvikling, som jeg vil advare imod, og jeg vil håbe, at spørgsmålet må blive taget op til velvillig behandling endnu en gang, så det bliver muligt at løse dette problem.

Jeg vil også gerne have lidt at vide om havneafgiften for den private færgerute Korsør—Nyborg, som agtes oprettet. Jeg har læst noget i avisen om, at det bliver dyrere for den private at lægge til i havnene i Nyborg og Korsør end for statsbanerne, og det finder jeg urimeligt, for så er vi straks ude i noget galt med hensyn til konkurrencen. Det er urimeligt overfor den mand, som løser problemet; vi er glade for, at han tager den risiko at oprette en færgerute, og vi må ikke straffe ham ved at tage en så høj afgift, at han bliver ude af stand til at konkurrere med statsbanerne. Det finder jeg ikke rigtigt.

Arnth Jensen: På mit spørgsmål om udvidelse af færgefarten svarede den højtærede minister, at sikkerheden ville bringes i fare, og han henviste til, at alle søfartskyndige havde udtalt sig på den linie i udvalget. Jeg vil dog gøre den højtærede minister opmærksom på, at man på et direkte spørgsmål fra mig, om man dog ikke, selvom der kom flere færger, alligevel kunne sejle sikkert, svarede: jo, selvfølgelig, men det ville tage længere tid. Man nævnte, at den internationale køreplan ville komme i fare, men sikkerheden var der ikke noget i vejen med, man kunne godt sejle sikkert. Når jeg spurgte, om kapaciteten var udnyttet tilstrækkeligt, var det, fordi jeg har set de udregninger, der stod i „Nyborg Avis“ for i går, og hvoraf det fremgår, at indenfor et tidsrum af tre minutter afgår der en jernbanefærge og en bilfærge og an-